

grad bygger på et fælles udspil, der kom fra Advokatrådet og Den Danske Dommerforening, og jeg har været utrolig glad for det samspil, vi har haft i Justitsministeriet med både Advokatsamfundet, Advokatrådet og Den Danske Dommerforening.

Målet er som sagt ikke her at gøre domstolene advokatløse, men at sikre, at dommerne her i videre omfang får en – som det også blev udtrykt af hr. Tom Behnke – hurtig sagsbehandling i selve processen og bedre redskaber i selve processtyringen.

Det er rigtig, at det her lovforslag er et første skridt i en samlet reform inden for den civile retspleje, og det er rigtig, at ud over det her lovforslag, som skal sikre en hurtig sagsgang ved domstolene, kommer der inden sommerferien et udspil fra Småsagsudvalget. Det var måske det, som hr. Oxdam havde i baghovedet, da han omtalte de advokatløse retssale, men der er jo ikke endnu fra regeringens side taget stilling til Småsagsudvalgets indstillinger. Det vil vi vende tilbage til Folketinget med, og det kan forhåbentlig lægges frem i den kommende folketingssamling.

Dernæst vil jeg som et yderligere element i den samlede reform af den civile retspleje tage initiativ til at nedsætte et udvalg, som også blev omtalt af hr. Graversen, og som skal sikre, at vi giver borgerne mulighed for i større omfang at komme til domstolene med deres tvister og få dem prøvet ved en domstolsafgørelse og ikke som i dag, hvor nogle desværre vælger domstolene fra, når de skal have afgjort deres tvister. Vi har jo indrettet domstolene i vores samfund til at klare den slags, og derfor bør vi punkt 1 sikre effektivitet og punkt 2, at det også er billigt, at det ikke er forbundet med meget store økonomiske omkostninger. Men alt det vender vi som sagt tilbage til.

Der var flere konkrete spørgsmål fra flere ordførere. Disse vil vi selvfølgelig kunne redegøre for under den forestående udvalgsbehandling, og specielt det, som fru Anne Baastrup var inde på, nemlig at se på en mere klar præcisering af rollefordelingen mellem domstolene og advokaterne, vil jeg ikke kunne give noget fyldestgørende svar på nu og da slet ikke, fordi jeg ikke kender det ændringsforslag, som lå i overvejelserne hos SF's ordfører. Det må fremsættes i en konkret form, så det kan vurderes mere juridisk under udvalgsbehandlingen.

Til hr. Tom Behnke, som var inde på spørgsmålet om kværlantiske borgere, der vil føre

sager og sager og sager for domstolene: Det er ikke mit indtryk, at det er det store problem. Det store problem er, at den slags oftest ikke får nogen afgørelse ved selve domstolene, og det er vigtigt, at vi her får klaret en indretning af domstolene, så borgerne har en direkte vej til at få afgjort tvister.

Så vil jeg gerne sige tak til hr. Søren Søndergaard for en udmærket opfordring. Jeg håber, den også vil sætte sit præg på de to kommende sager, vi har på dagsordenen, omkring Europol, hvoraf den ene er et beslutningsforslag netop fra Enhedslisten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 179: Forslag til lov om gennemførelse af Europolkonventionen.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 27/2 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Else Marie Mortensen (S):

Vi skal i dag behandle også kaldet ratificere Europolkonventionen og protokollen om præjudiciel fortolkning af konventionen ved EF-Domstolen.

Vi har her i 1997 været medlem først af EF og nu af EU i 25 år. Det er godt nok kun et kvart århundrede, men den udvikling, der er foregået i den periode, overstiger vist alt, hvad selv de mest visionære havde forudset for 25 år siden.

Specielt på områderne teknologi, herunder kommunikationsteknologi, og transport er det en kendsgerning, at det ikke kun er de gode, anstændige og ordentlige dele af samfundslivet, der har fundet ud af at bruge og udnytte de muligheder, der ligger i udviklingen. Den organiserede internationale kriminelle verden udnytter fremskridtene til egen fordel på tværs af grænser uden hæmninger og for egen vindings skyld. Af den grund medvirker vi gerne til Danmarks tiltrædelse af Europolkonventionen.

Vi tror på formålet med et styrket politisamarbejde imellem EU-medlemsstaterne, og vi finder, at vores krav til danske og andre statsborgeres retssikkerhed er tilgodeset med den udformning, konventionen har fået.

De oplysninger, der må lagres om enkeltpersoner, er nøje beskrevet som navne, fødselsdato og -sted, nationalitet, køn og særlige, objektive, uforanderlige kendetegn samt naturligvis kriminalitetsrelaterede data. Modsætningsvis må der altså ikke lagres oplysninger om religion, seksuel orientering og politisk tilhørsforhold. Og så er der endvidere klare retningslinjer for slægtninge og opdatering af data.

Det er selvfølgelig svært på forhånd at tage højde for alting i et kommende mellemstatsligt politisamarbejde, men ved gennemlæsning af traktaten virker det nu, som om man har forsøgt at tage højde for næsten alt, hvad fantasien kan forestille sig, samtidig med at der, blot for at nævne nogle af sikkerhedsbestemmelserne, er meget skrappe krav ved ansættelse af personale, der er udvidet og livsvarig tavhedsforpligtelse, der er klare kompetencebeskrivelser, der er krav til budget og revision, der er ansvarsplacering, og der er forslag til løsning af eventuelle konflikter.

Ud over tiltrædelse af Europolkonventionen indeholder forslaget også en bestemmelse om at tiltræde protokollen om præjudiceret fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol. Herefter kan medlemsstaterne anmode om bindende fortolkninger af konventionen.

I Justitsministeriets bemærkninger til lovforslaget har man overvejet protokollen i relation til grundloven, og med lovforslagets bemærkninger kan vi også tiltræde den del.

Vi støtter forslaget, og vi får jo formentlig lejlighed til at drøfte videre i en udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg hæftede mig ved, at den socialdemokratiske ordfører mente, at der i konventionen var taget højde for næsten alt. Jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører, om hun er opmærksom på, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at der endnu ikke forligger nogen afklaring af det mest afgørende element overhovedet i denne konvention, nemlig de nærmere regler om analysedatabaserne. Det er de regler, som tager stilling til spørgsmålet om retssikkerheden.

Så når man i Socialdemokratiet mener, at der er taget højde for næsten alt, må man altså tilføje: Bortset fra det, der virkelig betyder noget.

Og så vil jeg gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om der ikke også er noget fundamentalt urimeligt i, at man nu behandler en konvention, som man samtidig på EU's regeringskonference sidder og forhandler om og laver om fra grunden, og om det faktisk ikke var rimeligere, at vi opfordrede regeringen til nu at trække dette lovforslag tilbage og så lade det ligge, hvor det nu ligger. Så kan vi efter regeringskonferencen se, om den danske befolkning vil være med til de ting, som bliver vedtaget på regeringskonferencen, eller om befolkningen ikke vil. Mit gæt er, at det vil befolkningen ikke, og så kommer diskussionen derefter.

Så jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører, om det egentlig ikke ville være mest rimeligt, at vi gik sammen og opfordrede regeringen til at sikre, at dette forslag ikke kommer videre i denne folketingssamling.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Dér kan jeg kort og klart svare: Det synes jeg ikke er det mest rimelige. Det, vi behandler i dag, er den forelagte konvention, og hvad der så i øvrigt foregår på regeringskonferencen, anser jeg for dybt interessant, men det er ikke mit kommissorium. Det overlader jeg til forhandlerne på regeringskonferencen.

Jeg forestiller mig ikke, at når vi anbefaler at tiltræde den konvention, der ligger i øjeblikket, går verdens udvikling i stå – hverken på det område eller på nogen andre samfundsmæssige områder. Naturligvis vil verden udvikle sig videre. Og det må vi jo så sammen sørge for sker i en retning, som vi kan tiltræde og synes om.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forstå, at det ikke anfægter Socialdemokratiet, at den konvention, som man nu fremsætter lovforslag om, faktisk er ved at blive lavet om på regeringskonferencen, så man ikke rigtig aner, hvad man i virkeligheden drøfter nu.

Men jeg stillede et andet spørgsmål. Det kan være, man har oplysninger i Socialdemokratiet, som vi andre ikke har, for de flyder ikke i rigt mål fra justitsministeren. Jeg spurgte, om det ikke er et problem for Socialdemokratiet, at vi ikke ved, hvordan retssikkerheden i forbindelse med analysedatabaserne vil blive betrygget. Og det erkendes i bemærkningerne til lovforslaget, at registrering af politiske grunde f.eks., som jo ligger i forslaget fra det tidligere spanske formandskab, registrering efter etniske kriterier f.eks., at alle disse ting jo ikke er afklaret; der ligger ingen svar på disse spørgsmål, som er de helt afgørende vedrørende retssikkerheden.

Anfægter det Socialdemokratiet, eller er man hamrende ligeglad med de problemer?

Bertel Haarder (V):

De kriminelle har desværre været langt hurtigere til at internationalisere deres aktiviteter end vi politikere, og derfor er vi kommet bagud.

Menneskehandelen bliver et stigende problem. Der kører 2 mio. stjålne biler rundt i Europa, og ser vi på narkohandelen, har den nu et omfang, der siges at ligge i nærheden af 500 mia. dollars om året, altså adskillige gange det danske nationalprodukt. Denne narkohandel finansierer utallige andre forbrydelser, og den kan ikke imødegås med nationale midler. Om vi så byggede Dannevirke 30 m højt, ville det ikke hjælpe, og om der kom 50 gange flere betjente ude i Kastrup Lufthavn, ville det heller ikke hjælpe. Det eneste, der hjælper, er et internationalt samarbejde om at opspore de kriminelles ruter og finde frem til de store fisk, til kriminalitetens kilde.

EU er ikke årsagen til den stigende internationale kriminalitet. Den ville vi have fået under alle omstændigheder. Den er ikke en følge af EU, men af, at kommunikationsmidlerne er blevet billigere, både transportmidlerne og den elektroniske kommunikation, og den er en følge af, at flere lande respekterer almindelige demokratiske spilleregler. Det er det, der skaber øget grobund for kriminalitet. Det er ikke dette, at vi har dannet EU. EU er ikke problemet, men EU kan være en del af løsningen, og EU's redskab eller i hvert fald et af EU's redskaber er Europol.

Venstre er helt og aldeles for denne konvention. Vi begriber ikke, at Folketinget først får den præsenteret til ratifikation mere end 20 måneder efter, at regering og Folketing har tiltrådt konventionen, som jo blev vedtaget allerede den 26. juli 1995 af ministrene forsamlet i Ministerrådet.

Det er en ringe trøst, at de fleste andre lande ikke er kommet videre end os, og det er en endnu ringere trøst, at Danmark generelt har smølet med konventionerne på det retlige område. Fem ud af de seks konventioner, der var vedtaget, siden det retlige samarbejde blev formaliseret i den såkaldte 3. søjle i Maastricht-Traktaten, er endnu ikke blevet forelagt Folketinget til ratifikation. Det førte til en skarp kritik fra den svenske kommissær for det retlige område, Anita Gradin, da hun i stor ubemærkedhed besøgte Folketinget for en måned tid siden.

Vi ser dette smøleri som endnu en bekræftelse på, at det retlige samarbejde ikke kommer til at fungere, hvis det skal foregå på mellemstatsligt grundlag. Når der forhåbentlig snart bliver 25 medlemslande, bliver det helt utåleligt, hvis intet kan foretages, uden at alle 25 regeringer og alle 25 parlamenter er enige om alting.

Derfor vil vi have forbeholdet over for det retlige samarbejde ophævet så hurtigt som muligt, og derfor vil vi have gang i debatten om det nu. Regeringen kan ikke på én gang slå sig op på at ville bekæmpe kriminalitet og samtidig stå fast på, at den internationale kriminalitet skal bekæmpes af 25 retshåndvælsessystemer, der kun handler i fællesskab, når alle 25 lande er enige om alle detaljer. Det kan ganske enkelt ikke fungere. Det er Danmarks adfærd et godt eksempel på.

Derfor siger Venstre uden forbehold ja til denne konvention. Den er gammelkendt, og vi har forlængst sagt ja med stort flertal i dette Ting, nemlig da Europaudvalget godkendte den for over halvandet år siden, og vi begriber som sagt ikke, at den ikke er blevet forelagt og vedtaget allerede for et år siden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan have den holdning til det her samarbejde, som man vil, og man kan også have den holdning til spørgsmålet om Danmarks forbehold for det overstatalige retlige samarbejde, som man vil. Men det er prisværdigt, hvis partierne klart melder ud over for den danske befolkning, hvad det er, man vil, og så bare nogenlunde

konsistent står fast på den holdning. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Bertel Haarder som dagens ordfører i debatten for Venstre, hvad Venstres holdning egentlig er til det retlige forbehold.

Det drejer sig naturligvis ikke om spørgsmålet om, hvorvidt det skal ophæves – det ved jeg Venstre mener det skal – men spørgsmålet om, hvornår man ifølge Venstre skal gå til befolkningen og prøve at se, om der er flertal for at få det ophævet, hvad jeg ikke tror der vil være.

Jeg har hørt Venstres partileder sige, at man fra Venstres side ikke ønsker en folkeafstemning om eventuelt at få ophævet det retlige forbehold nu. Men nu hører jeg hr. Bertel Haarder sige, at det retlige forbehold skal ophæves nu, og han bruger ordet nu. Vil det sige, at Venstres politik og holdning er ændret, så Venstre anbefaler en folkeafstemning om ophævelse af det retlige forbehold nu?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Bertel Haarder var inde på spørgsmålet om smøleri, og så meget er der jo i hvert fald om sagen, at det er meget lang tid siden, vi i Europaudvalget eller Retsudvalget har modtaget nærmere orientering om, hvordan reglerne for analysedatabaserne vil blive.

Så vil jeg godt spørge hr. Bertel Haarder – jeg kunne jo ikke få noget svar fra den socialdemokratiske ordfører: Er det ikke et problem for Venstre at være med til at vedtage det her lovforslag i hurtig og hast uden at kende de retssikkerhedsmæssige konsekvenser?

Jeg vil godt stille spørgsmålet i en mere konkret form, for det kan være, det kan hjælpe: Konventionen åbner jo op for et samarbejde mellem efterretningstjenesterne og også mellem efterretningstjenesterne i EU-landene og tredjelande, f.eks. efterretningstjenesten i Tyrkiet. Mener hr. Bertel Haarder, at det kan blive et problem, at man udveksler oplysninger mellem efterretningstjenesten i Danmark og efterretningstjenesten i Tyrkiet f.eks. med henblik på, hvad man i Tyrkiet opfatter som politiske forbrydelser? Mener hr. Bertel Haarder, at det er betryggende sikret i konventionen?

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Svaret er ja. Man kan overhovedet ikke bekæmpe narkokriminalitet, hvis ikke man også har et samarbejde med det tyrkiske politi. Jeg tror, hr. Albrechtsen har glemt, at heroinen produceres i

Asien, især i Sydøstasien, og at den hovedsagelig transporteres af tyrkiske organisationer igennem bl.a. Tyrkiet, hvorfra den kommer op gennem det tidligere Sovjetunionen og i øvrigt ofte ud gennem Østersøen og de danske farvande.

Det er virkeligheden, og hvis man for at få trævlet denne forfærdelige virksomhed op kan etablere en form for samarbejde med det tyrkiske politi, så vil jeg da bestemt ikke vige tilbage for det. Det skulle undre mig, om det er etableret, og jeg ved heller ikke, hvorfor hr. Albrechtsen spørger. Men skulle det vise sig at være et nødvendigt led i bekæmpelsen af narkokriminaliteten, så skal vi da ikke på forhånd udelukke det.

Vi har jo også noget, der hedder Interpol. Hvorfor stiller hr. Albrechtsen ikke det samme spørgsmål vedrørende Interpol, som har en global opgave i at bekæmpe narkokriminalitet? Jeg tror, hr. Albrechtsen skal sammenligne dette her med ting, vi i forvejen kender. Vi har i forvejen efterretningsvæsener, og vi har Interpol, og nu får vi altså dette, som gerne skulle være effektivt og ikke lammes på forhånd.

Og til hr. Thulesen Dahl vil jeg bare sige, at det var debatten, jeg ville have i gang nu. Forbeholdet vil jeg have hævet så hurtigt som muligt, men ikke på en måde, så det kaster grus i maskineriet med hensyn til den næste folkeafstemning om regeringskonferencen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Bertel Haarders svar viste, at han ikke havde forstået mit spørgsmål.

Jeg besøgte i sidste uge Europols hovedkvarter og fik dér at vide, at man allerede nu har et samarbejde vedrørende udveksling af oplysninger omkring narkokriminalitet. Det er der ingen grund til at vedtage overnationale konventioner om og slet ikke på regeringskonferencen.

Næh, jeg spurgte, om hr. Bertel Haarder er opmærksom på, at begrebet terrorisme falder ind under denne konvention. I Tyrkiet betragter man fra regeringens og militærmagtens side alle, som er uenige med regimet, som terrorister, og konventionen åbner op for et samarbejde mellem efterretningstjenesterne i tredjelande og her i Danmark om bekæmpelse af terrorisme.

Kan hr. Bertel Haarder overhovedet i sin fantasi gøre sig klart, hvad vi risikerer af politisk registrering af mennesker, som alene har gjort sig skyld i den form for politisk aktivitet, som er fuldt ud lovlig her i Folketingssalen? Er hr.

Bertel Haarder overhovedet klar over, hvad den her konvention går ud på?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg har lidt på fornemmelsen, at vi efterhånden begynder at komme ud over, hvad forslaget egentlig handler om.

Så vidt jeg har forstået, har vi allerede i dag, før Europol er en realitet, forbindelsesofficerer rundt i det meste af verden, som holder øje med, hvilke ruter narkotikaen vandrer ad, når det altså drejer sig om narkotikahandel over landegrænser. Det er der allerede i dag forbindelsesofficerer, der tager sig af.

Det, jeg selvfølgelig også støttede, er Interpol til en vis grad, men hvorfor skulle Europol begynde at samarbejde med for eksempel Tyrkiet og det tyrkiske politi? Hvorfor skal Europol overhovedet tage fat i den opgave, når lige præcis den opgave, som hr. Bertel Haarder omtaler, i dag bliver varetaget på fortrinlig vis? Hvad skulle argumentet for det være?

Så vidt jeg har forstået det, men det kan jo være, at justitsministeren kan bekræfte eller måske endda afkræfte det, vil samarbejde ud over Europol landenes grænser med tredjelandes politimyndigheder ikke komme til at ske gennem Europol direkte. I fald man vil have sådan et samarbejde, vil det foregå mellem de enkelte lande og de pågældende tredjelands direkte. Kan ministeren ikke bekræfte det, så nogle af os kan få ro i sjælen, efter at hr. Bertel Haarder har været på talerstolen?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nu er der flere af os, der har været hos både Europol og Interpol adskillige gange. Og det er rigtigt, at i princippet kunne Interpol jo også gøre mange af de ting, men der har man været tvunget til at sætte parentes så at sige om en række lande. Og det er så et af problemerne.

Grunden til, at man må sætte parentes om disse lande, er, at man ikke har tillid til deres myndigheder, at der er lækager, at der er korrupsion og der sågar er nogle af deres myndighedsinstanser, som er dybt involveret i narko-handelen, og derfor er det jo dødsens farligt, hvis vi laver noget, der er så forpligtende, at man ikke kan tage det forbehold.

Hvad gør vi så? Tvinges vi ind i et samarbejde med nogle, som har direkte forbindelse til de kriminelle, og kommer vi dermed også til at for-

bløde? Det synes jeg også er et problem, som hr. Bertel Haarder skøjter hen over.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg ved ikke, om jeg skøjter. Jeg forsvare et forslag, som hr. Bjørn Elmquists eget parti har fremlagt her til Folketingets godkendelse.

Og så vil jeg bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at formålet med Europol jo er at styrke det nationale politis arbejde på felter, hvor det nationale politi ikke kan handle alene. Der er jo ingen, der siger, at Europol skal anerkende alt, hvad den tyrkiske lovgivning betragter som kriminelt. Hvor har hr. Albrechtsen dog den idé fra?

Vi skal selvfølgelig kun bruge Europol i sager, hvor vi mener, der er tale om alvorlig kriminalitet, inklusive den hæslige terrorisme, som udøves af PKK i Tyrkiet, og som ikke bare rammer tyrkere, men også andre lande og også vesteuropæiske lande.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jo tak, hvis man har den slags forsvar, som hr. Bertel Haarder her har, og den tone, der er i det, så vil jeg næsten hellere have de frontale angreb, som hr. Albrechtsen kommer med, for de argumenter, som hr. Bertel Haarder kom frem med, rækker jo langt, langt, langt ud over det, som forslaget går ud på. Det var derfor, hr. Haarder selv begyndte at blande ophævelser af forbehold og folkeafstemninger, og jeg ved ikke hvad, ind i den her diskussion. Det er et stille og roligt forslag om at tiltræde den eksisterende Europolkonvention.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Bertel Haarder ville ikke være i stand til at benægte, at konventionen giver Europol hjemmel til at indgå aftaler om samarbejde med tredjelands, og hr. Bertel Haarder erkendte også, at han selv gik ind for et sådant samarbejde, og han definerede straks begrebet terrorisme på samme måde, som andre regeringer i EU har gjort det, nemlig ved at definere organisationer, som er fuldt ud lovlige her i Danmark, som terroristiske. Jeg håber, hr. Bertel Haarder er klar over, hvad han har rodet sig ud i. Han har defineret en organisation, som er fuldt ud lovlig her i Danmark, som terroristisk på samme måde, som f.eks. den tyrkiske eller den tyske regering gør.

Der var en grund til, at Danmark i begyndelsen sagde nej til at tage begrebet terrorisme ind i den her debat. Det var netop, fordi man frygtede, at organisationer, som er fuldt ud lovlige i Danmark, ville blive inkorporeret under begrebet kriminel organisation i Europol – med den følge, at man kunne registrere disse organisationers medlemmer, også dem, som er her i Danmark.

Jeg håber, hr. Bertel Haarder vil sætte sig ned og læse konventionsteksten og bilagene meget grundigt igennem og så tage hele denne sag op til meget grundig overvejelse en gang til.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Tiltrædelsen af denne konvention nødvendigvis ikke, at vi i Danmark hverken udvider eller indskrænker vores forestilling om, hvad der er terrorisme, og hvad der skal bekæmpes. Det er det, hr. Albrechtsen hele tiden vil foregive, men det er altså ikke rigtigt.

Gitte Seeberg (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, ikke har mulighed for at være til stede her i salen i dag, skal jeg på hans vegne læse ordførertalen op:

Vi er glade for, at man vil styrke samarbejdet mellem politimyndighederne til bekæmpelse af international kriminalitet. Det er et vigtigt led i vores indsats imod menneskesmugling, narkotikahandel, terror og handel med atombomber, at vi siger til forbryderne: Uanset hvor I befinder jer i EU, så er der en samlet styrke, der hurtigt og effektivt kan løse opgaverne.

Det viser også, at vi er parat til at sige, at EU kan løse mange andre opgaver end blot at udstede direktiver om krumme agurker. Faktisk er det her, at EU for alvor viser de mange muligheder, sådan et samarbejde kan have. Selvfølgelig skal EU stadig væk være harmonisering og direktiver om det ene og det andet, men EU er samtidig også det sted, hvor vi kan samarbejde om miljø, udlændingepolitik, retspolitik osv. til glæde for os alle.

Derfor kan jeg og Det Konservative Folkeparti ikke forstå den skepsis, man møder fra venstrefløjens, for der er ikke tale om suverænitetsafgivelse. Det er ikke sådan, at en spansk politibetjent kan anvende spansk ret i det indre København. Der er derimod tale om, at man kan trække på samme oplysninger. Der er udelukkende tale om, at man udnytter registeroplys-

ninger og andet i den forbindelse, uden at jeg skal komme nærmere ind på detaljerne. Jeg vil blot hæfte mig ved, at der er to lag af tilsyn og kontrolinstanser, som også gerne skulle sikre, at vi ikke krænker fundamentale registreringsprincipper. Det er rigtigt, at vi naturligvis ikke skal begynde at overskride vores egen lovgivning på dette område, og det vil jeg gerne understrege. Jeg er heller ikke i tvivl om, at Registertilsynet nok skal kunne kontrollere det.

Men som sagt så ønsker vi at medvirke til kampen mod international kriminalitet, og jeg er også villig til at skabe de arbejdsbetingelser, som kræves, hvis vi virkelig vil have en effektiv efterforskning på disse områder. Men jeg tror også, at resultaterne vil komme.

Der er altså tale om et mellemfolkeligt samarbejde, og det kan vi støtte, for det har intet med vores forbehold at gøre. Vi må jo huske på, at vi også på andre niveauer har været glade for samarbejdet. Tænk også på Interpol. Er der måske nogen, der vil frasige sig det gode samarbejde? Vi vil altså gerne støtte forslaget, men naturligvis også gerne under udvalgsbehandlingen fra ministeren høre om eventuelle ting, som vi vil komme tilbage til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Gitte Seeberg, om hun er i stand til at forklare det, som hr. Bertel Haarder ikke var i stand til, nemlig hvilket begreb for terrorisme der er fastlagt i den her konvention. Det er sådan, at det omfang af registrering af politiske årsager, der vil blive i Europols registre, jo bestemmes af fastlæggelsen af begrebet terrorisme. Det ved fru Seeberg formentlig.

Men ved fru Seeberg også, hvad man i EU forstår ved en terroristisk organisation? Ved hun, om det er sådan, at organisationer, der virker lovligt og på demokratisk vis her i Danmark, ikke risikerer på nogen måde at blive stemplet som terroristiske i Europol? Kan hun afgive en sådan garanti? Eller er det ikke en betingelse for Det Konservative Folkeparti, at vi kan få en sådan garanti?

Anne Baastrup (SF):

Europol er en mellemstatslig konvention. Den er således formelt ikke omfattet af de danske undtagelser, men det må dog bemærkes, at den kun er åben for EU-lande, og at Ministerrådet kan vedtage ændringer i den. Så det er en hårfin fortolkning, regeringen her har anlagt.

Selve indholdet af Europolkonventionen er imidlertid herudover ganske problematisk. Det er et problem, at man ikke har taget hensyn til, at der er forskelligartede politikulturer i de enkelte medlemslande. Der er ikke en fælles opfattelse af forholdet mellem politi og borgere eller en fælles opfattelse af, hvilken funktion et politi skal udøve i et samfund.

Man burde have taget bestik af, at kriminalitetsformerne, herunder deres grovhed og omfang, er forskellige i de forskellige lande. Det skaber naturligvis forskellige traditioner for, hvilke magtmidler politiet anser det for berettiget at benytte, samt ikke mindst forskellig opfattelse af grænsedragningen mellem politi og militær. Terrorisme er ikke noget specielt problem i Danmark, hvorimod det er en del af hverdagen i f.eks. Spanien.

Disse forskellige kulturer har betydning for datasikkerheden, fordi man naturligvis kan få en begrundet mistanke om, hvorvidt den retlige regulering, som konventionen sprogligt lægger op til, fortolkes ens i de forskellige lande og dermed praktiseres efter en ifølge dansk opfattelse acceptabel måde.

Vi kan ikke se bort fra, at der er risiko for, at data, der ofte vil være af særdeles følsom karakter, spredes i videre omfang end tilsigtet eller benyttes til formål, som efter konventionsteksten er uautoriserede.

I den forbindelse er det bemærkelsesværdigt, at der ikke i konventionsteksten er lagt op til, at eventuelle yderligere internationale eller EU-retlige databeskyttelsesregler ikke vil få betydning for dataanalyzesystemet, endside måden hvorpå de kan anvendes. Man har allerede fundet de vises sten, og sådan forbliver det.

Karakteristisk for de oplysninger, der lægges ind, er, at de bygger på vurderinger, dvs. skøn, som i sagens natur vanskeligt kan efterprøves, endside modbevises, idet de mennesker, hvorom der registreres oplysninger, ofte ikke – af gode grunde måske – får viden om deres eksistens.

Som det er nævnt under debatten, har der tidligere været en del debat i bl.a. Europaudvalget om, hvilke oplysninger der må indlægges, og selv om vi må gå ud fra – indtil vi har fået andet at vide – at det tidligere forslag til registerforskrifter, som skulle indeholde alt om en person, herunder også seksuel observans, religion osv.,

er bortfaldet, så tror jeg ikke, at de fremtidige forskrifter bliver ret meget anderledes.

En påstand, jeg bl.a. bygger på indtrykket fra Retsudvalgets møde i Europol, hvor det var tydeligt, at direktøren simpelt hen ikke forstod de holdninger, som stort set hele Retsudvalget gav udtryk for; for ham var målet at fange forbryderne. Røg der nogle i svinget, så var det ikke så godt, men . . .

Det, man jo i den forbindelse må være opmærksom på, er, at der også bliver adgang til at registrere oplysninger om vidner og potentielle ofre i systemet.

Et andet problem er, om selve sikkerheden er god nok for de indlagrede oplysninger. Jeg ved godt, at man i Europol står helt uforstående over for den her usikkerhed, men jeg tror også, at de i Pentagon til enhver tid vil holde fast på, at det var helt umuligt at hacke sig ind til deres oplysninger, indtil et par drenge fra Roskilde gjorde det, og det på et tidspunkt, hvor der var alvorlig uro i Korea.

En tredje bekymring er, at man i konventionsteksten har indskrevet, at Europol om 2 år skal behandle et spørgsmål om terrorisme, uden at man har fundet ud af en afgrænsning af dette begreb, om end man har søgt at finde en definition gennem lang tid. Hvorfor det skulle kunne lade sig gøre om 2 år, står jeg uforstående over for.

Endelig er det bemærkelsesværdigt, at man vil overlade til Ministerrådet at udvide Europolis arbejdsopgaver, et punkt, der står i relation til justitsministerens forslag om at give Europol operative beføjelser. Nu er selve dette begreb ikke helt tydeligt defineret af ministeren i det notat, vi har fået, men det angiver retningen.

Jeg forstår godt dansk politis bekymring over denne ratifikation og deres bekymring over, hvad det skal ende med, for det bliver faktisk også ret interessant.

Enten kan vi se en udvikling af et stort system, hvor antallet af ansatte i Europol vokser og udvikler sig til en slags overnationalt politi med virkemidler, som er forholdet imellem dansk politi og borgerne ganske fremmed, eller også vil vi se et system, der fungerer helt uafhængigt af politiarbejdet i øvrigt, og hvor de enkelte politifolk vil udnytte deres direkte kontakter politikorpene imellem uden om Europol, og det vil kun fremtiden vise.

SF ønsker ikke at støtte denne vej frem mod et slags politi, hvor det danske PET vil fremstå

som en åben og demokratisk organisation sammenlignet med Europa.

Bjørn Elmquist (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte dette forslag til lov om gennemførelse af Europakonventionen. Vi er godt klar over, at der er en masse aspekter forbundet dermed, som ikke altid har med politisamarbejde at gøre. Det så vi bl.a. ved Venstres valg af ordfører.

Nu har hr. Bertel Haarder forladt salen indtil videre, men jeg må da indrømme, at jeg nærmest var imponeret over det *schwung*, der var over ham, for så vidt angår de store linjer og mangel på, hvad skal vi sige, nøgtern skepsis, som f.eks. Dansk Politiforbund giver udtryk for over for Folketinget – en holdning, som vi jo ofte finder hos fru Birthe Rønn Hornbech – men det må man jo så tage med, hvis der er andre aspekter end det rent politimæssige i det her.

Det er for os det afgørende, at vi her får effektiviseret et samarbejde, som egentlig burde kunne udfolde sig inden for Interpol, men som jo desværre har vist sig ikke helt at leve op til forventningerne.

Man kan også godt sige – og her har jeg igen en lidt anden holdning til det end hr. Haarder – at EU jo i et vist omfang netop har bidraget til en slags international kriminalitet:

Når jeg tænker på den fælles landbrugspolitik og på de numre, der er blevet lavet med eksportrestitutioner, med udførsel af store partier korn og kød, eller hvad det har været, som så er endt i en anden EU-havn, hvor man har fået enorme tilskud, og så kører man det én gang til. Eller når jeg tænker på de beretninger, vi får, om at man kan leje hele olivenlunde plantet i pletter, som man så har, så længe inspektørerne er på vingerne for at kontrollere, hvor store olivenlunde man har, og hvor meget man så dermed er berettiget til at få i tilskud fra den fælles landbrugspolitik.

Så der er en masse ting her, vi skal have ryddet op i, og det er for os væsentlige argumenter for på denne måde at gøre, hvad vi kan for at få has på den internationale del af kriminaliteten.

Vi har også i mit parti gjort os en lang række overvejelser af den karakter, som vi hørte SF berette om her, og som hr. Keld Albrechtsen har været oppe et par gange på talerstolen i sine korte bemærkninger med. Og vi er hos os meget optaget af, hvordan vi kan sikre os, at der ikke sker et skred i registreringskriterierne, at vi ikke ender derude, hvor de kriterier, vi anvender i national dansk ret, ikke er afgørende.

Og vi hæfter os jo altså ved, dels at der bliver en fælles kontrolinstans, dels at de nationale kontrolinstanser – det er i Danmark Registertilsynet – skal påse, at medlemslandene overholder deres forpligtelser. Det er for os ganske afgørende.

Jeg er også på det rene med, at der vil kunne opstå situationer, hvor danskere, når de færdes i andre EU-lande, kan blive udsat for at blive registreret for ting, de i Danmark ikke må registreres for: politisk tilhørsforhold, observans osv. osv., men det vil danske myndigheder være afskåret fra at søge på, og de vil være afskåret fra at benytte sig af de oplysninger, der måtte ligge kodet ind eller registreret på eventuelle danske statsborgere fra et andet EU-land. Så det er for os ganske afgørende, og vi vil naturligvis følge den videre udvikling på dette område.

Vi er jo ikke færdige, og de udkast, der har været indtil nu, har vi måttet kassere over en bank, det er rigtigt, men vi er sikre på, at regeringen vil gøre sit til, at det fastholdes.

Og jeg er også helt sikker på, at der her i Folketinget er en lang række partier – og til dem tæller jeg mit eget – som vil have den største opmærksomhed henledt på de her ting, så vi ikke skrider, for så vidt angår registreringen og anvendelsen af det af danske politimyndigheder.

Tom Behnke (FP):

Europolsamarbejdet ligger jo i den såkaldte søjle 3 og er dermed et mellemstatsligt samarbejde. Europol er jo groft sagt at betragte som værende Interpol, blot i en europæisk størrelse.

Det er også værd at lægge mærke til, at Europol ikke får mulighed for at udøve politimyndighed i de enkelte lande. Det bliver en koordinerende funktion.

Og sidst, men ikke mindst, er det værd at lægge mærke til, at alle ændringer af konventionen kræver enstemmighed blandt landene, der er med i Europol, og det synes vi i Fremskridtspartiet er en stor tryghed.

Det, der jo egentlig er tale om, er et fælles register med oplysninger om særlig grove, grænseoverskridende kriminelle handlinger. Det kan vi i Fremskridtspartiet naturligvis ikke have noget imod at man koordinerer og samarbejder om, at disse grove, grænseoverskridende kriminelle handlinger bliver bragt til ophør så hurtigt som muligt.

Vi er også opmærksomme på – og det synes vi er en god ting ved konventionen – at det er de

danske regler, der bestemmer, hvilke oplysninger Danmark kan og vil lægge ind i systemet. Og ud over at det er os, der bestemmer, hvad det er for oplysninger, der skal ind, så har vi også en kontrolinstans, som holder øje med, at det nu også sker fyldest.

Vi har også mærket os, at Europolsarbejdet ikke har noget at gøre med de fire forbehold, som Danmark har taget. Vi har i Fremskridtspartiet lagt meget vægt på, at de fire forbehold skal fastholdes, og at vi ikke ønsker at rokke ved dem, men Europol er som sagt uden for de fire forbehold og har ikke noget med dem at gøre, i og med at der er tale om et mellemstatsligt samarbejde mellem landene.

Man kan så sige, at noget af det, der har været nævnt fra talerstolen i dag, er, at forskellige EU-tilskudsordninger har nødvendiggjort, at man laver det her samarbejde for at få svindelen bragt til ophør. Og den nemmeste løsning for at bringe den til ophør ville naturligvis være, hvis man helt ophævede de forskellige tilskudsordninger, så var man dog ud over det problem.

Men det er jo ikke kun det, Europol skal tage sig af. Det er også en række andre grænseoverskridende, grove kriminelle handlinger. Der har været tale om narkotikahandel, der har været tale om terroristvirksomhed, osv. osv.

Når man ser på konventionen, så kan der naturligvis være en række små forbehold, som vi også i Fremskridtspartiet godt kunne tænke os at tage, men konventionen ligger nu engang i den form, den ligger i. Den er til debat her i dag, og vi kan tilslutte os den, eller vi kan lade være.

Samlet set har vi i Fremskridtspartiet vurderet, at Europol vil være en gevinst for Danmark. Det vil være en gevinst, at vi kommer med i samarbejdet, og at vi på den måde også er med til at bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet. Så trods de små forbehold, vi har taget i Fremskridtspartiet, så støtter vi lovforslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter Enhedslistens opfattelse så er der her tale om et projekt, som er en del af den ret storstilede og frygtindgydende plan, som den tyske kansler, Helmut Kohl, barslede med for nogle år siden, hvor han jo ikke lagde skjul på, hvad målet er; nemlig at skabe et unionspoliti, et forbundspoliti med forbillede i det amerikanske FBI.

Man må jo sige, at kansler Kohl har lagt utrolig meget vægt på det her og også har presset flere topmøder til gennembrud på spørgsmålet,

og at han jo efter min opfattelse desværre er nået ganske langt.

Det, vi diskuterer her i dag, er jo et midlertidigt arrangement, som vil blive inkorporeret i det, der bliver vedtaget på EU's regeringskonference, som formentlig samtidig vil indebære inkorporering af det meste af Schengenaftalen i EU, for en dels vedkommende måske endda direkte i søjle 1. Så de ting, vi diskuterer i dag, kan altså ikke ses som en isoleret konvention.

Det ligger f.eks. også klart, at man allerede i rigspolitiembedet overvejer, hvordan man kan gribe det an. Både Schengen og Europol skal oprette store registersystemer, og der vil naturligvis blive en samordning af disse ting, alt sammen pegende frem mod det store unionsregistersystem, som vil være den logiske konklusion.

Man kan f.eks. nævne, at det hidtil hemmeligholdte SIRENE-projekt i Schengen indeholder nogle registre, der vil have en række af de samme funktioner som de analysedatabaser, der skal oprettes i Europol, og hvor de nærmere regler ligesom for Schengens vedkommende også i dag er ukendte for befolkningen.

Vi må antage, at hvis dette her fortsætter, befinder vi os i et forstadium til et unionspoliti, der ud over disse store registersystemer, som bygges op og samkøres, og som virkelig vil være et skridt hen imod et overvågningssamfund, også – og det vender vi tilbage til under det næste forslag – vil få en operativ kapacitet, altså blive et egentligt handlende unionspoliti.

Med hensyn til grundlovsproblemet har man i bemærkningerne forsøgt at forklare, hvordan det her skulle kunne gennemføres ved en beslutning efter grundlovens § 19. Jeg synes ikke, det er lykkedes, og jeg vil tage spørgsmålet op under udvalgsbehandlingen, for alt tyder på, at der her er tale om en suverænitetsafgivelse, der kræver en behandling efter grundlovens § 20, al den stund man giver EF-Domstolen beføjelser ikke alene til at afgøre tvistigheder, men også til at afgøre præjudicielle spørgsmål vedrørende konventionens forståelse.

Det vil sige, at EF-Domstolen faktisk bliver sidste instans-fortolker af denne konvention, og at magten går fra det nationale parlament og til EU-systemet i form af EF-Domstolen. Det kan efter min opfattelse ikke lovligt og grundlovsmedholdeligt gennemføres efter § 19 i den danske grundlov, men kræver en behandling efter § 20. Det vil vi naturligvis insistere på hele vejen igennem og også gøre Folketingets formand

opmærksom på – det være hermed gjort – at vi ønsker en behandling hos Folketingets formand for at få afklaret, om det vil være lovligt og i overensstemmelse med grundloven at gennemføre en færdigbehandling af dette forslag. Så vidt jeg har forstået, er det Folketingets formands opgave at påse, at der ikke færdigbehandles grundlovsstridige forslag her i Tinget.

Taletiden tillader ikke, at vi kommer meget i dybden. Det må vi gøre i udvalget, hvis regeringen virkelig insisterer på at få det her hastet igennem inden sommerferien, men jeg må simpelt hen gøre opmærksom på, at det vil afføde en meget stor mængde af spørgsmål i udvalget. Vi har jo allerede her under debatten i dag set, at de spørgsmål, som blev stillet til de store partiers ordførere, var man ikke i stand til at besvare.

Den fg. formand (Helge Sander):

Formanden har noteret sig Enhedslistens ordførers bemærkninger og giver herefter ordet videre til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det siger sig selv, at Dansk Folkeparti, sikkert i lighed med vel stort set alle andre partier her i Folketinget, har meget stor sympati for samarbejdet mellem politimyndigheder for at bekæmpe kriminalitet. Dansk politi og udenlandsk politi skal naturligvis samarbejde og samarbejde kraftigt for at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet.

Når vi har samtaler med enten politifolk eller politimyndigheder, er det også vores indtryk, at der allerede i dag faktisk er et meget glimrende samarbejde på mange niveauer og på mange områder. Det kan godt være, at der er behov for på visse områder at styrke ressourcerne til politiet, for at man kan samarbejde med andre myndigheder om bekæmpelse af kriminalitet, og i det omfang vi får forelagt forslag om at styrke ressourcerne til de danske politimyndigheder for at udvide det praktiske samarbejde med andre politimyndigheder i konkrete situationer, vil Dansk Folkeparti naturligvis støtte sådanne henvendelser.

Når vi er tilhængere af, at politimyndigheder samarbejder, siger det også sig selv, at der er dele af Europolkonventionen, som kan virke umiddelbart sympatiske. Der er tale om, som nogle har påpeget, at man på visse områder skal udvide det praktiske samarbejde mellem politimyndigheder.

Jeg vil også sige, at det er naturligt, at de partier herinde i Folketinget, som ønsker Schengensamarbejdet, og som altså ønsker et Europa uden grænser, er meget stærke tilhængere af et Europol. Med det har jeg også indikeret, at jeg mener, at Europolsamarbejdet går videre end det rent fornuftige, praktiske samarbejde, som vi i Dansk Folkeparti mener der bør være mellem henholdsvis danske politimyndigheder og udenlandske politimyndigheder.

Vi mener, der ligger langt mere i Europol, specielt også når man kigger på hensigten med, hvad Europol skal udvikle sig til. Derfor er det ganske naturligt, at man fra Schengenfædrenes side også ønsker at være fædre til et Europol, som naturligvis kan erstatte de nationale politimyndigheders opgaver på en række områder, når man fjerner grænsekontrollen og kriminelle dermed får let adgang til at forcere de tidligere grænser mellem nationalt, suveræne stater.

Dansk Folkeparti er som bekendt ikke blandt de partier herinde i Folketinget, som på nogen måde har anbefalet, at Danmark blotlægger sine grænser for den kriminalitet og den indvandring, der vil være en følge af det. Tværtimod har vi markeret, at vi ønsker at få styrket grænsekontrollen mellem Danmark og andre lande.

Det har vi ikke kunnet komme igennem med, men det siger sig selv, at i og med at vi ikke er en del af det flertal, der ønsker at blotlægge de danske grænser, har vi heller ikke den samme naturlige indgangsvinkel til, at Europol er en nødvendighed for at dæmme op for den øgede grænseoverskridende kriminalitet, som helt absolut vil være en følge af de blotlagte grænser.

Det fremhæves ofte, at det er et mellemstatsligt samarbejde, der lægges op til i Europolkonventionen, men samtidig gør det store flertal af politikere herindefra alt for at argumentere for, at politisamarbejdet i EU fremover skal være overstatsligt.

Man lægger fra flertallets side overhovedet ikke spor skjul på, at det danske forbehold over for et overstatsligt retligt samarbejde skal fjernes. Det er kun et spørgsmål om tid. Det gælder såvel regeringen, som jo har igangsat denne debat om, at vi nu skal have fjernet det danske forbehold, efter et regeringsseminar, man holdt tidligere på året, og det gælder i særdeleshed selvfølgelig Venstre og De Konservative, der som en meget aktiv opposition er regeringens gode, hjælpende hånd med hensyn til at få hjulpet dette forbehold af vejen.

Det betyder, at det Europol, som vil vise sig om ganske få år, er et helt andet Europol end det forholdsvise afgrænsede mellemstatslige Europol, som nogle taler for at vi i dag skal tage stilling til.

Som næste punkt på dagsordenen – jeg tror også, hr. Keld Albrechtsen henviste til det – skal vi behandle beslutningsforslag nr. B 97, og jeg vil sige med det samme, at hvis et flertal imod min forventning skulle vedtage dette beslutningsforslag, er vi efter vores opfattelse naturligvis nået et skridt længere hen imod at få afgrænset Europolis beføjelser. Det ville være et gode, og det ville selvfølgelig trække i retning af, at vi ville se mere positivt på Europolkonventionen.

Men vi frygter naturligvis, at dette forslag bliver forkastet af et flertal i Folketinget som så mange andre gode EU-forslag, der har været til behandling, og det øger naturligvis vores frygt for, at det Europol, vi vil kunne se om ganske få år, er noget helt andet end det, vi reelt behandler her i dag.

Så vil jeg afslutningsvis i lighed med den tidligere ordfører sige, at et af de områder, som vi mener bør dyrkes, uanset at det store flertal åbenbart er på plads med hensyn til vedtagelsen af dette her, er EF-Domstolens rolle i forbindelse med Europol og den fortolkningstvivil, der måtte være. EF-Domstolen har nu engang som formål at skulle behandle sine sager ud fra en integrationistisk vinkel, og det betyder, at man vil finde, at EF-Domstolens praksis vil udvide området for Europolis beføjelser.

Det vil altså betyde, at man rent praktisk kan komme i konflikt med grundloven på grund af den måde, man her har tænkt sig at ratificere på, og det spørgsmål mener vi også skal dyrkes under udvalgsbehandlingen, så man i hvert fald ikke om et par år kan komme og sige, at der ikke blev stillet de fornødne spørgsmål på dette område.

Dansk Folkeparti kan med disse ord ikke tiltræde Europolkonventionen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke det store flertal i Folketinget, der her vil bidrage til, at Danmark nu endelig kan ratificere både Europolkonventionen og den protokol, der giver domstolene i Danmark på alle niveauer mulighed for at have en præjudiciel fortolkning, når det drejer sig om Europolkonventionen.

Jeg synes, det er glædeligt, at der er så stort et flertal i Folketinget, der for alvor vil bidrage til, at vi fra dansk side kan gå ind i det samarbejde, som jo har til hovedopgave at bidrage til den politimæssige efterforskning for at sikre, at vi kan opklare international, grænseoverskridende kriminalitet.

Det er glædeligt, at der er et stort flertal, og jeg håber selvfølgelig, at vi undervejs under udvalgsbehandlingen kan gøre flertallet endnu bredere. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg gerne så, at også Socialistisk Folkeparti – ud over de partier, der her i dag har markeret helt entydigt at ville stå bag lovforslaget – fik overvundet sine betænkeligheder. Det vil vi – som i øvrigt over for alle ordførere, der måtte have fortolkningsvanskeligheder og fortolknings spørgsmål – selvfølgelig gerne fra regeringens og Justitsministeriets side bidrage til under den forestående udvalgsbehandling.

Jeg skal ikke forlænge debatten, men flere ordførere har spurgt: Hvorfor kommer lovforslaget på nuværende tidspunkt? Både hr. Bertel Haarder og hr. Keld Albrechtsen stillede det spørgsmål, godt nok med modsatrettede ønsker, hvor hr. Bertel Haarder gerne havde set, at forslaget var kommet langt tidligere, og hvor jeg forstod, at hr. Albrechtsen gerne så, at vi helt udskød dette spørgsmål til efter regeringskonferencen.

Lad mig slå fast: Dette lovforslag har intet med den igangværende regeringskonference at gøre. Det her er et rent mellemstatsligt samarbejde, som det er blevet påpeget. Når lovforslaget kommer nu, hænger det sammen med, at vi allerede nu nogenlunde kender konturerne af de ni sæt gennemførelsesbestemmelser, som skal føre frem til, at Europol kan påbegynde sit virke.

Skal jeg her kort opsummere, har vi allerede nu tre vedtagne gennemførelsesbestemmelser, som også er kendt af medlemmerne af både Europaudvalget og Retsudvalget. Den første er bestemmelsen af regler om forbindelsesoffice-rernes rettigheder og pligter, den anden er en finansieringsforordning, og den tredje er en hjemstedsaftale for Europol.

Så er der tre forordninger, som forventes vedtaget under det hollandske formandskab. Den første er registerforskrifterne for analysedatabasen, som flere har været inde på. Her forventer vi, at den kan komme på rådsmødet for ministre for indre anliggender og justitsministre den 27. og 28. maj i år. Den anden er en personelved-

tægt, og den tredje er en protokol for privilegier og immunitet for Europol og dets ansatte.

Så er der tre sager, hvor der er indledt eller forventes indledt forhandlinger inden for den nærmeste fremtid. Det er for det første en forretningsorden for den fælles kontrolinstans, for det andet en regel om klassificerede oplysninger og for det tredje en protokol om privilegier og immunitet for forbindelsesofficererne.

Som det fremgår heraf, er vi ved at være nået til vejs ende med de mange gennemførelsesbestemmelser, og det er baggrunden for, at lovforslaget kommer nu. Derfor håber jeg, at vi både med den klare fremsættelse, som lovforslaget er udtryk for, og også undervejs i udvalgsbehandlingen kan klarlægge de usikkerheder, som gjorde sig gældende hos et par enkelte ordførere, og jeg håber på, at vi får en meget bred vedtagelse.

Med hensyn til registerdelen har flere ordførere jo præciseret, at det er danske bestemmelser, der afgør, hvilke indberetninger der vil finde sted fra den danske indberetningsmyndighed. Det vil være Rigspolitichefen, og der er et dansk registertilsyn, der fører tilsyn med de danske indberetninger til det fælles register. Det danske registertilsyn tager også del i den fælles kontrolinstitution, der skal gælde for hele Fællesskabet.

Så jeg vil godt sige, at efter de drøftelser og høringsprocesser, der har været gennemført undervejs i forhandlingerne om registerforskrifterne, er det det danske registertilsyns klare opfattelse, at de bestemmelser, der nu er på bordet, klart lever op til den høje standard for dansk registersikkerhed og dansk registerførelse. De er forskellige på enkelte områder, men de lever klart op til det høje niveau, som også er gældende i Danmark.

Det er klart, at det, vi vil lægge ind fra dansk side, bygger på den danske lovgivning, men når hr. Keld Albrechtsen – som i enhver EU-sag, eller enhver europæisk sag for den sags skyld – gerne vil skabe forvirring og usikkerhed hos borgerne, kan han selvfølgelig starte en debat om, hvorvidt der fra Danmark kan indberettes efterretningssager og sager om politisk tilhørsforhold, seksuelle tilbøjeligheder og etnisk oprindelse.

Men det er klart, at det kan der ikke – af den grund, at det ikke er i overensstemmelse med dansk lovgivning, og derfor kan danske politimyndigheder heller ikke indberette den slags oplysninger fra Danmark til Europol.

Det her er et mellemstatsligt samarbejde, som ikke bygger på, at Europol skal have kompetence til at udøve politimyndighed her i Danmark, men på, at samarbejde over landegrænserne er en nødvendighed i kampen mod den grænseoverskridende organiserede kriminalitet.

Men tak til det store flertal her i Folketinget, der vil stå sammen om lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal gøre det kort.

Jeg må have forklaret mig upræcist, for jeg tror, at ministeren har misforstået mig, men min afsluttende bemærkning gik ud på, at SF ikke ønsker at støtte dette skridt på vejen frem mod et politi af denne karakter.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi har både fra den nuværende justitsministers og fra den tidligere justitsministers side gang på gang hørt denne forsikring om, at der, for så vidt angår danske myndigheder, kun vil blive indlæst oplysninger efter de danske regler.

Men problemet er jo altså, at andre landes efterretningstjenester kan indlæse, hvad de vil, og at der kan indgås samarbejde med tredjelande om indsamling af oplysninger andre steder fra, og det synes jeg i virkeligheden er det aller mest skræmmende.

Jeg nævnte den tyrkiske regering som eksempel, men jeg kunne nævne mange andre lande, hvis efterretningstjenester jeg ikke tror nogen vil bryde sig om begyndte at indlæse oplysninger om danskere eller om personer med fast ophold i Danmark, og det er jo deres retssikkerhed, som i særlig grad trues af denne konvention.

Og så kommer det spørgsmål, som hr. Børn Elmquist var inde på, nemlig spørgsmålet om, hvilken brug de danske efterretningstjenester så kan gøre af disse oplysninger.

Dér forsikrede hr. Elmquist, at de ikke kunne gøre anden brug af dem, end hvad der er gældende efter reglerne for registrering her i Danmark, men det vil jeg godt se hvordan man i praksis på nogen tænkelig måde vil kunne sikre, for det tror jeg simpelthen ikke på, men det må vi jo så kigge på.

Den fg. formand (Helge Sander):

Det skulle altså være en kort bemærkning til justitsministeren.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er til justitsministeren.

Justitsministeren gør det klart, at regeringens hensigt er at køre det her forslag igennem her i løbet af foråret uagtet regeringskonferencens indhold, for det har ikke noget med hinanden at gøre, siger ministeren.

Derfor er mit spørgsmål til ministeren: Når der i Edinburgh-Afgørelsen – som jo var flertallets redning i forbindelse med 2. juni 1992-afstemningen – står, at Danmark ikke deltager i et overstatsligt retligt samarbejde, men ikke vil forhindre de andre lande i at gå videre på det område, hvordan vurderer ministerens så at det vil påvirke Europokonventionen og Danmarks mulighed for at deltage i Europol alene på mellemstatsligt niveau, hvis f.eks. 13 ud af de 15 lande på regeringskonferencen vælger at gøre brug af den mulighed at gå videre og aftale et overstatsligt samarbejde på det retlige område?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Over for fru Anne Baastrup skal jeg da beklage, at jeg muligvis har overfortolket SF's tilkendegivelser, men jeg syntes, SF gav udtryk for, at man ville forsøge at vurdere sagen undervejs i udvalgsbehandlingen.

Men nu fik vi måske fjernet det lille håb, der var for, at SF undervejs ville lade sig påvirke af den debat, der jo skal finde sted både i Retsudvalget og i Europaudvalget, da flere sager jo også kan forventes at komme op dér i forbindelse med det forestående ministerrådsmøde for justitsministre. Men lad os nu se, om der alligevel ikke er en mulighed for det, for SF har jo som regel kunnet tilslutte sig et samarbejde, der bygger på suveræne stater, og som altså ikke har noget overordnet unionsperspektiv. Men det er jo SF's egen afgørelse.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at det er rigtigt, at de andre lande skal indberette efter deres egne regler, men at jeg tror, hr. Keld Albrechtsen ville have været en endnu større modstander af det her, hvis det var sådan, at Danmark skulle underkaste sig nogle registerforskrifter og registertilsynsregler, som ikke har sin basis i den danske registerlovgivning, som altså er vedtaget her i Folketinget. Men jeg tror i det hele taget, at hr. Keld Albrechtsen vil være modstander af alt, hvor der står noget om Europa på dagsordenen.

Når det drejer sig om efterretningssager, kan vi altså forbeholde os ret til at undlade at ind-

rapportere den slags sager fra Danmark, hvis det drejer sig om de danske efterretningstjenester, og når det drejer sig om at trække på oplysninger fra registeret, skal det bygge på det retlige grundlag, som de danske efterretningstjenester har at operere under her i Danmark. Så dér er der ikke noget skred i, hvad de danske efterretningstjenester kan bruge som grundlag for deres politimæssige myndighed her i landet.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg sige, at jeg forstår, at hr. Thulesen Dahl gerne vil indlede en drøftelse om, hvad vi kan forvente på regeringskonferencen. Men det er ikke det, der er baggrunden for dagens debat; den bygger på et helt konkret lovforslag, som er kendt, og som nu skal til behandling her i Folketinget, og så må vi afvente regeringskonferencen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Betyder justitsministerens bemærkning, at det udvalg, som findes her i Folketinget, og som fører tilsyn med de danske efterretningstjenesters registreringer, på lignende måde vil komme til at føre tilsyn med de danske efterretningstjenesters anvendelse af oplysninger i Europol?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er for billigt af justitsministeren, for sagen er jo, at de fleste ordførere, der har støttet Europokonventionen, har gjort det med baggrund i, at der jo er tale om et mellemstatsligt samarbejde, at den danske suverænitet er uanfægtet, at der ikke er nogen som helst problemer, og at der heller ikke er noget, der umiddelbart ser ud til at skulle blive anderledes, og så er det dog interessant at vide, hvad regeringens holdning er til, at 13 ud af 15 EU-lande måske ønsker at gøre det politimæssige samarbejde til et overstatsligt område, når vi faktisk står midt i en regeringskonference, der efter regeringens egne oplysninger skal være færdig i juni måned og udmønte sig i en traktat, som danskerne forhåbentlig får lejlighed til at tage stilling til om 2-3 måneder.

Vil regeringen under en debat om Europokonventionen, hvor man faktisk fremhæver det mellemstatslige samarbejde som et eksemplarisk udgangspunkt for et politimæssigt samarbejde, overhovedet ikke forholde sig til det faktum, at der på regeringskonferencen foreligger et forslag om at gøre det til et overstatsligt sam-

arbejdsområde, som efter regeringens egne oplysninger har opbakning fra 13 ud af 15 lande?

Hvis disse 13 lande vælger at gøre politisamarbejdet overstatsligt, må jeg altså bede ministeren om at forholde sig til, hvordan det påvirker Danmarks mulighed for at deltage i Europolkonventionen på et mellemstatsligt niveau.

Justitsministeren (Frank Jensen):

På hr. Keld Albrechtsens spørgsmål vil jeg svare: Ja, kontroludvalget for de to danske efterretningstjenester – som det jo populært kaldes – vil selvfølgelig kunne spørge PET, hvordan man hos PET benytter de kilder, som man har fra bl.a. det samarbejde, som finder sted inden for Europol, på samme vis som kontroludvalget jo også spørger PET, hvordan man i øvrigt samarbejder i andre internationale fora, når det drejer sig om efterretningsspørgsmål.

Og igen til hr. Kristian Thulesen Dahl: Det kan godt ske, at hr. Thulesen Dahl er velinformeret om, hvad der i øjeblikket foregår på regeringskonferencen, men jeg skal blot sige, at det er ikke den debat, der foregår her i dag; der foregår en debat om at tage stilling til en helt klar konvention om Danmarks tilslutning til Europol.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det skal blive min sidste korte bemærkning.

Jeg skal garantere justitsministeren, at disse spørgsmål vil blive stillet under udvalgsarbejdet, og at man i ministeriet kommer til at svare på, hvordan Danmarks situation bliver, hvis de andre lande ønsker at gøre samarbejdet overstatsligt, for det er min vurdering, at de ønsker det, og i Edinburgh-Afgørelsen har Danmark jo netop sagt, at de andre lande har den mulighed, vel at mærke hvis Danmark kan undgå det.

Og jeg må bare tage ministerens besvarelse her i dag som udtryk for, at ministeren reelt ikke kan svare på, hvordan Danmarks situation vil være i den situation, og det forstår jeg godt, for hvis de 13 lande gør det overstatsligt, vil det for mig at se være ret kaotisk at fastholde, at Danmark så stadig væk kan være med i et Europolarrangement på et mellemstatsligt grundlag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk nej til operative beføjelser i Europol.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Fremsat 18/2 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Også denne debat vil jeg indlede med at sige, at jeg ikke har nogen intentioner om at komme ind på regeringskonferencens resultater med hensyn til det retlige samarbejde. Men når det er sagt, vil jeg dog fremhæve, at regeringen anser det for meget vigtigt, at vi konstant arbejder for en styrkelse af det internationale samarbejde med henblik på en fælles, koordineret indsats for bekæmpelse af international organiseret kriminalitet.

Regeringen har derfor hilst det velkomment, at der i EU er nedsat en særlig gruppe på højt niveau, der skal udarbejde en samlet handlingsplan med specifikke henstillinger og en realistisk tidsplan, for så vidt angår bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

Fra dansk side er det Rigsadvokaten, der repræsenterer Danmark i den gruppe på højt niveau, og fra dansk side er der udarbejdet en note til det hollandske formandskab om de emner, som gruppen skal fokusere på i sit videre arbejde.